

วารสารอิเล็กทรอนิกส์
ทางการศึกษา

OJED, Vol.9, No.3, 2014, pp. 286-300

O J E D

An Online Journal
of Education
<http://www.edu.chula.ac.th/ojed>

กลยุทธ์การบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา
กลุ่มที่ 4 สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 กรุงเทพมหานคร

THE MANAGEMENT STRATEGIES OF THE BASIC EDUCATION CORE CURRICULUM 2008 OF
GROUP 4 SECONDARY SCHOOLS UNDER THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA
OFFICE 1, BANGKOK

เยาวดี วิเศษสินธุ์*

Yaowadee Visessin

อาจารย์ ดร.ปิยพงษ์ สุเมตติกุล**

Piyapong Sumettikoon, Ed.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภาวะคุกคาม และพัฒนากลยุทธ์การบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 กรุงเทพมหานคร จำนวน 11 โรงเรียน ประชากรและกลุ่มตัวอย่างของผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 44 คน และครู จำนวน 262 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนี PNI_{Modified} และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบัน ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับความต้องการจำเป็นด้วยดัชนี PNI_{Modified} ตามลำดับดังนี้ 1) ด้านการนำแผนไปปฏิบัติ 2) ด้านการวางแผน และ 3) ด้านการประเมินผล สภาพที่พึงประสงค์ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับความต้องการจำเป็นด้วยดัชนี PNI_{Modified} ตามลำดับดังนี้ 1) การวางแผน 2) การนำแผนไปปฏิบัติ และระดับมากที่สุดด้านการประเมินผล โดยมีด้านที่เป็นจุดแข็งและโอกาส คือ การนำแผนไปปฏิบัติของการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและการส่งเสริมสนับสนุนระดับสถานศึกษา การวางแผนของการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและการกำกับดูแลคุณภาพระดับสถานศึกษา และการประเมินผลของการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและการส่งเสริมสนับสนุนระดับสถานศึกษา สภาพเป็นจุดอ่อนและภาวะคุกคาม คือ การนำแผนไปปฏิบัติของการดำเนินการระดับชั้นเรียนและการกำกับดูแลคุณภาพระดับสถานศึกษา การวางแผนของการดำเนินการระดับชั้นเรียนและการส่งเสริมสนับสนุนระดับสถานศึกษา การประเมินผลของการดำเนินการระดับชั้นเรียนและการกำกับดูแลคุณภาพระดับสถานศึกษา สำหรับกลยุทธ์การบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก 12 กลยุทธ์รอง และ 25 วิธีดำเนินการ

* นิสิตมหาบัณฑิตสาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชา นโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail Address: yaowadee.snr@gmail.com

** อาจารย์ประจำสาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชา นโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail Address: dregchula@gmail.com

ISSN

1905-4491

Abstract

This study was conducted in descriptive research approach. It aimed to study the present state and the prospective state and the priority needs, to analyze strengths , weaknesses, opportunities and threats modified Priority Needs Index and develop the basic education core curriculum 2008 management strategies of group 4 secondary schools under the Secondary Educational Service Area Office 1 of 11 schools. The population comprised of 44 school administrators, 262 teachers. The instruments used in this study were the questionnaire. The data were analyzed by frequency, percentage , average, standard deviation, PNI modifier, and content analysis

The research findings could be summarized as follows: The authentic state of curriculum management in terms of the overall and each aspect was practiced at a moderate level by sorting needs with PNI Modified included implementation, planning, and evaluation , respectively. The desirable state of curriculum management was at the highest level in the aspect of planning , implementation except evaluation was at the high level. The strengths or opportunities of curriculum management appeared in the curriculum implementation and encourage the educational institution for improvement planning and monitoring of curriculum development and curriculum evaluation. The weaknesses or threats appeared in implementation in classroom operation and Supervision of educational quality , planning for classroom operation as well as evaluation of classroom operation and supervision of educational quality. In conclusion, the core curriculum 2008 management strategies of group 4 secondary schools comprised of 3 main strategies, 12 sub-strategies, and 25 directions

คำสำคัญ: กลยุทธ์/การบริหาร/, หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551,
KEYWORDS: STRATEGIES/MANAGEMENT/ THE BASIC EDUCATION CORE CURRICULUM 2008

บทนำ

การที่จะจัดการศึกษาให้ตอบสนองสังคม และความมุ่งหมายของชาติจำเป็นต้องมีหลักสูตร เพราะว่ามีหลักสูตรเป็นเครื่องมือที่ถ่ายทอดเจตนาารมณ์ หรือเป้าประสงค์ของการศึกษาแห่งชาติลงสู่การปฏิบัติ ถ้าปราศจากหลักสูตรแล้วการศึกษาย่อมดำเนินไปไม่ได้ ดังที่ ขวลิต ชูกำแพง(2551)ได้กล่าวว่า “หลักสูตร คือหัวใจของการศึกษา” การสร้างหลักสูตรต้องมีขั้นตอน มีกระบวนการที่ต้องอาศัยบุคลากรจำนวนมากในการปฏิบัติงาน ต้องพัฒนาอย่างเป็นระบบ เมื่อสร้างหรือพัฒนาหลักสูตรขึ้นมาแล้ว ขั้นตอนต่อไป คือ การนำหลักสูตรไปใช้ ซึ่งการนำหลักสูตรไปใช้เป็นกระบวนการสำคัญของการพัฒนาหลักสูตร ที่จะช่วยให้หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมา นั้นประสบความสำเร็จ การจะประสบความสำเร็จได้หรือไม่ นั้น ต้องอาศัยการบริหารหลักสูตรเป็นปัจจัยสำคัญ การบริหารหลักสูตร หมายถึง การนำกระบวนการบริหารมาใช้ในขั้นตอนการวางแผนหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ การประเมินหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ โดยอาศัยบุคคลที่เกี่ยวข้องร่วมกันปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ การบริหารหลักสูตรใดๆให้มีประสิทธิภาพ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับตัวหลักสูตรนำหลักสูตรไปใช้และการประเมินหลักสูตร(รุจิรี ภูสาระ, 2545)

ในการนำหลักสูตรไปใช้ในสถานศึกษานั้นมีหน่วยงานต้นสังกัดได้แก่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นหน่วยขับเคลื่อนให้การบริหารหลักสูตรมีประสิทธิภาพ โดยมีบทบาทให้สถานศึกษาสามารถดำเนินงานตามแนวทางการบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา การดำเนินการระดับชั้นเรียน การกำกับดูแลคุณภาพระดับสถานศึกษา และการส่งเสริมสนับสนุน

ระดับสถานศึกษา (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551) การดำเนินงานตามแนวทางการบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จะช่วยให้สถานศึกษาสามารถใช้และพัฒนาหลักสูตรระดับสถานศึกษาให้ประสบความสำเร็จ ในระบบการศึกษาที่มีการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นและสถานศึกษามีบทบาทในการพัฒนาหลักสูตรนั้น หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในแต่ละระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ ระดับท้องถิ่น จนถึงระดับสถานศึกษาจะมีบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในการพัฒนา สนับสนุน ส่งเสริม การใช้และพัฒนาหลักสูตรให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้การดำเนินการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษามีประสิทธิภาพสูงสุดอันจะส่งผลให้การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้(อรรถศักดิ์ อรรถเลิศฤกษ์, 2552)

กระทรวงศึกษาธิการ(2551) ชี้ให้เห็นว่าการบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 เท่าที่ผ่านมามีปัญหาการนำหลักสูตรไปใช้ในหลายด้าน ได้แก่ ปัญหาด้านครู พบว่า ครูขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับตัวหลักสูตร ครูไม่ยอมเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร ยังคงยึดวิธีการสอนแบบเดิม ซึ่งส่วนใหญ่ใช้วิธีการสอนแบบบรรยายเป็นหลัก และใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือหลัก ใช้สื่อประกอบการสอนน้อยและสอนตามหนังสือเรียน ซึ่งทำให้การสอนของครูไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ครูขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล ส่งผลให้การวัดและประเมินผลยังไม่สะท้อนถึงตัวชี้วัดที่กำหนด บางรายวิชาครูสอนไม่ตรงกับวิชาเอกที่เรียน ที่สำคัญครูมีภาระงานมากทำให้ครูไม่มีเวลาศึกษาหลักสูตรก่อนสอน หรือ มีเวลาเตรียมการสอนและอยู่กับนักเรียนน้อยลงส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนไม่เป็นไปตามแผนที่เตรียมไว้ ปัญหาด้านผู้บริหารโรงเรียน พบว่า ผู้บริหารส่งเสริมกระบวนการนิเทศภายในเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรแก่ครูน้อย ไม่ทั่วถึง และไม่ต่อเนื่อง มีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้กับผู้ปกครองและชุมชนน้อยทำให้ไม่ได้รับความร่วมมือเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร การจัดสรรงบประมาณที่จะสนับสนุนการใช้หลักสูตรไม่เพียงพอ ปัญหาด้านศึกษานิเทศก์ พบว่า ศึกษานิเทศก์เข้ามานิเทศการใช้หลักสูตรในโรงเรียนต่างๆ ไม่ทั่วถึง ทำให้เป็นปัญหาและอุปสรรคบางประการที่อาจทำให้การใช้หลักสูตร ไม่บรรลุผล ปัญหาด้านหน่วยงานระดับสูง พบว่า ส่งเอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบล่าช้า และไม่เพียงพอต่อความต้องการของโรงเรียน

จากสภาพดังกล่าวข้างต้น ทำให้มีความจำเป็นในการศึกษากลยุทธ์การบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 กรุงเทพมหานคร ที่จะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ให้โรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 กรุงเทพมหานคร ได้หันมาสนใจให้ความสำคัญและมีส่วนร่วมในการบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาและเพื่อให้การบริหารหลักสูตรสถานศึกษาเป็นไปตามแนวทางของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำกลยุทธ์มาพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งจะส่งผลทำให้สถานศึกษาสามารถดำเนินงานตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้อย่างมีประสิทธิภาพและได้ตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาของชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 กรุงเทพมหานคร

2. เพื่อศึกษาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภาวะคุกคาม และจัดลำดับความสำคัญของประเด็นการบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 กรุงเทพมหานคร

3. เพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 กรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 กรุงเทพมหานคร

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภาวะคุกคาม และจัดลำดับความสำคัญของประเด็นการบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 กรุงเทพมหานคร

ขั้นตอนที่ 3 พัฒนากลยุทธ์การบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 กรุงเทพมหานคร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนจำนวนทั้งหมด 44 คน และครูจำนวนทั้งหมด 782 คน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 กรุงเทพมหานคร จำนวน 11 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนทุกคน จำนวน 44 คน โดยเลือกแบบเจาะจง และครู สุ่มตามสัดส่วนครูที่มีอยู่จริงในแต่ละโรงเรียน โดยวิธี Stratified random sampling ได้จำนวน 262 คนรวมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ 306 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้แบบตรวจสอบรายการ(checklist)

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 กรุงเทพมหานครมีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับโดยใช้กรอบแนวคิดการบริหารหลักสูตรของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน(2551)เป็นแนวทางการบริหารหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่

การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาการดำเนินการระดับชั้นเรียนการส่งเสริมสนับสนุนระดับสถานศึกษา และ การกำกับดูแลคุณภาพพระดับสถานศึกษา

ตอนที่ 3 จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภาวะคุกคาม และจัดลำดับความสำคัญของประเด็นการบริหาร หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 1 กรุงเทพมหานคร โดยใช้คำถามปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ส่งแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงผู้บริหารและครูของโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 1 กรุงเทพมหานคร จำนวน 11 โรงเรียน จำนวน 44 ฉบับ และ 262 ฉบับตามลำดับ รวมทั้งสิ้น 306 ฉบับ

2. เมื่อได้รับกลับคืนมา นำมาคัดเลือกแบบสอบถามที่ตอบครบสมบูรณ์ เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการแจกแจงความถี่และร้อยละ โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวน 306 คน เป็นผู้บริหารจำนวน 44 คน ครูจำนวน 262 คน

ตอนที่ 2 วิเคราะห์สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และจัดลำดับความต้องการจำเป็น โดยใช้วิธี Modified Priority Needs Index (PNI_{Modified})

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย

วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวน 306 คน เป็นผู้อำนวยการสถานศึกษาจำนวน 11 คน รองผู้อำนวยการสถานศึกษาจำนวน 33 คน ครู จำนวน 262 คน เป็นหญิงร้อยละ 64.4 เป็นชายร้อยละ 35.6 มีอายุ 51-60 ปี มากที่สุด จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 31 รองลงมา คือ 19-30 ปี ร้อยละ 26.1 41-50 ปี ร้อยละ 22.2 และ 31-40 ปี ร้อยละ 20.6 ตามลำดับ มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 62.4 รองลงมาคือ ปริญญาโท และปริญญาเอก ตามลำดับ เป็นผู้บริหารโรงเรียนและครูในโรงเรียนปัจจุบัน ไม่เกิน 5 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.6 รองลงมาคือ 21 ปีขึ้นไปร้อยละ 29.16-10 ปี ร้อยละ 11.416-20 ปี ร้อยละ 4.9 และ 11-15 ปี ร้อยละ 2.9 ตามลำดับ ส่วนประสบการณ์ในการเป็นผู้บริหารโรงเรียนและครูในโรงเรียน 21 ปีขึ้นไปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.6 รองลงมา คือ ไม่เกิน 5 ปี ร้อยละ 33.6-10 ปี ร้อยละ 14.716-20 ปี ร้อยละ 10.8 และ 11-15 ปี ร้อยละ 3.9 ตามลำดับ

ตอนที่ 1 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 1 กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

สภาพปัจจุบันในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาสภาพปัจจุบันรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งการวางแผน การนำแผนไปปฏิบัติและการประเมินผลด้านการวางแผน พบว่า อยู่ในระดับมาทางด้านจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและระดับปานกลางด้านการดำเนินการระดับชั้นเรียนการส่งเสริมสนับสนุน

ระดับสถานศึกษา ด้านการกำกับดูแลคุณภาพระดับสถานศึกษาด้านการนำไปปฏิบัติ พบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เรียงลำดับดังนี้ การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาการส่งเสริมสนับสนุนระดับสถานศึกษา การดำเนินการระดับชั้นเรียน การกำกับดูแลคุณภาพระดับสถานศึกษาด้านการประเมินผล พบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เรียงลำดับดังนี้ การดำเนินการระดับชั้นเรียนการส่งเสริมสนับสนุนระดับสถานศึกษาการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาการกำกับดูแลคุณภาพระดับสถานศึกษา

สภาพที่พึงประสงค์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาภาพที่พึงประสงค์รายด้าน พบว่าด้านการวางแผน อยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับดังนี้การดำเนินการระดับชั้นเรียน การส่งเสริมสนับสนุนระดับสถานศึกษาการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและระดับมากที่สุดด้านการกำกับดูแลคุณภาพระดับสถานศึกษาด้านการนำไปปฏิบัติ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับดังนี้การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาการดำเนินการระดับชั้นเรียน การส่งเสริมสนับสนุนระดับสถานศึกษา และระดับมากที่สุดด้านการกำกับดูแลคุณภาพระดับสถานศึกษาด้านการประเมินผล พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับดังนี้การดำเนินการระดับชั้นเรียนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และระดับมากที่สุด เรียงลำดับ ดังนี้ การกำกับดูแลคุณภาพระดับสถานศึกษาการส่งเสริมสนับสนุนระดับสถานศึกษา

ตอนที่ 2 จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภาวะคุกคาม และจัดลำดับความสำคัญของประเด็นการบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 กรุงเทพมหานครผลการวิจัยพบว่า

เมื่อวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม ของการบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยอิงเกณฑ์และแปลผลตามเกณฑ์พบว่าด้านที่เป็นจุดแข็งหรือโอกาส คือ การนำไปปฏิบัติของการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และการส่งเสริมสนับสนุนระดับสถานศึกษา การวางแผนของการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและ การกำกับดูแลคุณภาพระดับสถานศึกษา รวมถึงการประเมินผลของการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและการส่งเสริมสนับสนุนระดับสถานศึกษา ด้านที่เป็นจุดอ่อนหรือภาวะคุกคาม คือ การนำไปปฏิบัติของการดำเนินการระดับชั้นเรียนและการกำกับดูแลคุณภาพระดับสถานศึกษา การวางแผนของการดำเนินการระดับชั้นเรียนและการส่งเสริมสนับสนุนระดับสถานศึกษา รวมถึงการประเมินผลของการดำเนินการระดับชั้นเรียนและการกำกับดูแลคุณภาพระดับสถานศึกษา

จัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็นของการบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรียงลำดับดังนี้ การนำไปปฏิบัติ การวางแผน และการประเมินผล ความต้องการจำเป็นด้านการนำไปปฏิบัติ พบว่า เรียงลำดับดังนี้ การกำกับดูแลคุณภาพระดับสถานศึกษา การดำเนินการระดับชั้นเรียน การส่งเสริมสนับสนุนระดับสถานศึกษา การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ด้านความต้องการจำเป็นด้านการวางแผน เรียงลำดับดังนี้การดำเนินการระดับชั้นเรียน การส่งเสริมสนับสนุนระดับสถานศึกษา การกำกับดูแลคุณภาพระดับสถานศึกษา การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ด้านความต้องการจำเป็นด้านการประเมินผล เรียงลำดับดังนี้ การกำกับดูแลคุณภาพระดับสถานศึกษา การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา การดำเนินการระดับชั้นเรียน และการส่งเสริมสนับสนุนระดับสถานศึกษา

วิเคราะห์ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากแบบสอบถามตอนที่ 3 เกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภาวะคุกคาม ของการบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิดโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม ของการบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้วยการใช้สถิติค่าความถี่ พบว่ามีจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม ที่

ใกล้เคียงกับที่ได้จากค่าดัชนี PNI_{modified} ดังนั้นจึงเลือกใช้จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามที่ได้จากค่าดัชนี PNI_{modified} เท่านั้น

ตอนที่ 3 พัฒนากลยุทธ์การบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 กรุงเทพมหานคร

กำหนดกลยุทธ์การบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็น ได้เป็นกลยุทธ์หลัก 3 กลยุทธ์ กลยุทธ์รอง 12 กลยุทธ์ และวิธีดำเนินการ 25 วิธีดำเนินการ ดังนี้

กลยุทธ์หลักที่ 1 : ปฏิรูปการนำแผนไปปฏิบัติเพื่อการบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กลยุทธ์รอง 1.1 สนับสนุนการจัดทำและเผยแพร่สารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการนำหลักสูตรไปใช้
วิธีดำเนินการ

1. สร้างระบบสารสนเทศเพื่อการนำหลักสูตรไปใช้
2. บำรุงรักษา เผยแพร่ และตรวจสอบกระบวนการบริหารสารสนเทศอยู่เสมอเพื่อความคล่องตัวในการนำหลักสูตรไปใช้

กลยุทธ์รอง 1.2 เสริมสร้างขีดความสามารถการนิเทศภายในด้านการจัดการเรียนรู้ตามจุดเน้นของผู้เรียนและท้องถิ่น

วิธีดำเนินการ

1. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการนิเทศภายในด้านการจัดการเรียนรู้ตามจุดเน้นของผู้เรียนและท้องถิ่น กับผู้ที่ทำหน้าที่นิเทศทุกคน
2. ส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกำหนด และจัดตั้งคณะกรรมการตรวจสอบการดำเนินการใช้หลักสูตรอย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์รอง 1.3 ระดมทรัพยากรเพื่อพัฒนาแหล่งเรียนรู้ภายใต้บรรยากาศที่เอื้อต่อการใช้หลักสูตรด้วยความร่วมมือของทุกฝ่าย(ผู้บริหาร ครู ศึกษานิเทศก์ ผู้ปกครอง ชุมชน)

วิธีดำเนินการ

1. จัดโครงการผ้าป่าเพื่อการศึกษาและระดมทุนสร้างแหล่งเรียนรู้ภายในที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้
 2. จัดซื้อสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยมากระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ที่กว้างขวาง
- กลยุทธ์รอง 1.4 อบรมบุคลากรเน้นบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระฯผ่านนโยบายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายใต้บรรยากาศร่วมคิดร่วมทำ

วิธีดำเนินการ

1. เชิญวิทยากรภายนอกเข้ามาจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้
2. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการบูรณาการรายวิชาระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้

กลยุทธ์หลักที่ 2 : ยกระดับการวางแผนเพื่อการบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กลยุทธ์รอง 2.1 สนับสนุนงบประมาณและทรัพยากรเพื่อส่งเสริมการวางแผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกันของบุคลากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด

วิธีดำเนินการ

1. ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ข้อมูลการศึกษา และปัญหาการจัดการเรียนรู้ เพื่อ กำหนดจุดเด่น จุดที่ต้องพัฒนา ในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้

2. จัดทำโครงการที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อยกระดับบุคลากรและสร้างเครือข่ายระหว่าง กลุ่มสาระฯ ในการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

กลยุทธ์รอง 2.2 เสริมสร้างขีดความสามารถในการวางแผนเพื่อการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในการจัดทำหลักสูตร สถานศึกษา

วิธีดำเนินการ

1. ศึกษาข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษาเพื่อให้มองเห็นสภาพปัจจุบันทั้งภายในและภายนอก โรงเรียน เพื่อวางแผนกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ที่เชื่อมโยงกับ หลักสูตรแกนกลางฯ

2. วางแผนจัดทำโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา เวลาเรียน สาระการเรียนรู้ และผ่านความเห็นชอบ จากคณะกรรมการสถานศึกษา ทำการปรับปรุงหลักสูตรเป็นระยะๆ โดยมีผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้คอยให้ คำแนะนำ

กลยุทธ์รอง 2.3 จัดสรรงบประมาณเพื่ออบรมและพัฒนาครูเรื่องการนำหลักสูตรไปใช้ให้มีประสิทธิภาพ

วิธีดำเนินการ

1. กำหนดแผนปฏิบัติงานแต่ละปีให้ชัดเจน

2. จัดโครงการที่เกี่ยวกับนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ โดยวิเคราะห์สภาพปัญหาการดำเนินงานการนำ หลักสูตรไปใช้ในปีที่ผ่านมามีกลุ่มสาระการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระฯ ให้สามารถนำหลักสูตรไปใช้จัดการเรียน การสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์รอง 2.4 ปรับเปลี่ยนโครงสร้างหลักสูตรโดยผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถานศึกษาภายใต้ การกำกับติดตามของศึกษานิเทศก์

วิธีดำเนินการ

1. เตรียมความพร้อมของบุคลากรด้านความรู้ความเข้าใจในการจัดทำหลักสูตรและการนำหลักสูตรไป ใช้

2. ร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงหลักสูตร ตามเป้าหมายและแนวปฏิบัติของ หลักสูตรแกนกลางฯ โดยการมีส่วนร่วมของครู นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน ร่วมกับคณะกรรมการสถานศึกษา ภายใต้การกำกับติดตามของศึกษานิเทศก์

กลยุทธ์หลักที่ 3 : ปรับกระบวนการทัศน์การประเมินผลบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กลยุทธ์รอง 3.1 พัฒนาการจัดทำและประเมินหลักสูตรสถานศึกษา

วิธีดำเนินการ

1. นำการวิเคราะห์สรุปผลการดำเนินงานในรอบปีที่ผ่านมา เป็นแนวทางในการดำเนินการปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

2. จัดให้มีการสนับสนุนนิเทศติดตามจากหน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานทางวิชาการในการพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษา

กลยุทธ์รอง 3.2 กำกับ ติดตาม และประเมินหลักสูตรระดับชั้นเรียนและระดับสถานศึกษาโดยผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำผลการประเมินมาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารหลักสูตรฯ

วิธีดำเนินการ

1. จัดให้มีการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผลเป็นไปตามกำหนดระยะเวลา

2. วิเคราะห์และสรุปผลการดำเนินการใช้หลักสูตรให้ครอบคลุมทุกด้านและสรุปผลการใช้หลักสูตรให้บุคลากรในสถานศึกษาทุกคนและผู้ที่เกี่ยวข้องได้อย่างทั่วถึง

กลยุทธ์รอง 3.3 เปลี่ยนกระบวนการทัศน์เพื่อนำผลการวิจัยมาปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองและชุมชน

วิธีดำเนินการ

1. ให้มีการวิจัยหลักสูตรสถานศึกษาอย่างจริงจังและประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองได้ทราบข่าวเรื่องหลักสูตรเป็นระยะๆ ผ่านทางสื่อต่างๆ ได้แก่ วารสารโรงเรียน จดหมายข่าว

2. จัดประชุมเชิงปฏิบัติการกลุ่มย่อย เพื่อระดมสมอง นำเสนอ และวางแผนการนำผลการวิจัยไปใช้ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองและชุมชน

กลยุทธ์รอง 3.4 เสริมสร้างขีดความสามารถการประเมินผลผู้เรียนตามแนวปฏิบัติโดยเน้นการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน

วิธีดำเนินการ

1. จัดทำระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของสถานศึกษาโดยยึดตามแนวปฏิบัติการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ สำนักวิชาและมาตรฐานการศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2. จัดอบรมพัฒนาครูผู้สอนให้มีความรู้ด้านเทคนิคการประเมินผลผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลายเพื่อวัดทักษะการเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง

3. เผยแพร่ความรู้ความเข้าใจด้านการประเมินผลผู้เรียนโดยประสานความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชนในการพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ และให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมินผู้เรียน

การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 กรุงเทพมหานคร

1.1 สภาพปัจจุบันของการบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางทั้งการวางแผน การนำไปปฏิบัติ และการประเมินผล แสดงให้เห็นว่าการบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ยังให้ความสนใจ ให้ความสำคัญ และเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารหลักสูตรฯ ไม่มากพอ ด้านการนำไปปฏิบัติ พบว่ามีสภาพปัจจุบัน อยู่ในระดับต่ำที่สุด แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนมัธยมศึกษา ให้ความสำคัญกับการกำหนดแผนที่จะต้องปฏิบัติมากกว่าการนำไปปฏิบัติจริงและการประเมินผล ซึ่งอาจเป็นเพราะโรงเรียนมีการประชุมและแต่งตั้งคณะทำงานจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 พร้อมกำหนดโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา ได้แก่ เวลาเรียน รายวิชาพื้นฐานและเพิ่มเติม กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน อย่างชัดเจน แต่ไม่ได้อบรมเชิงปฏิบัติการให้ครูนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ออกแบบการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งโรงเรียนขาดการนิเทศภายในและการสนับสนุนงบประมาณด้านหลักสูตรที่เพียงพอให้กับครู ส่งผลให้ขาดการประเมินผลที่

ชัดเจนตามมา อย่างไรก็ตามการนำแผนไปปฏิบัติถือเป็น นับเป็นขั้นตอนที่สำคัญมาก ดังที่ แผนพัฒนาโรงเรียน ปีการศึกษา 2547-2549สำนักประกันคุณภาพ โรงเรียนเทคโนโลยีสยาม ระบุไว้ว่า การนำแผนไปปฏิบัติเป็น ความสามารถที่จะผลักดันการทำงานของกลไกที่สำคัญทั้งหมดให้สามารถบรรลุผลลัพธ์ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ การดำเนินงานจะเกิดผลอย่างมีประสิทธิภาพจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องผลักดันให้มีการปรับเปลี่ยนแนวคิด ค่านิยม เป้าหมาย รวมถึงวิธีและกระบวนการทำงาน การนำแผนไปสู่การปฏิบัติจะต้องทำให้หน่วยงานยอมรับ แนวทาง แผนงาน โครงการนั้น และพร้อมที่นำแนวทางนั้นไปดำเนินการได้อย่างเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม และวิธีการปฏิบัติงานของตน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการระดมกำลัง แสวงหาการสนับสนุน เพื่อให้เกิดการ ปฏิบัติและสร้างความเป็นปึกแผ่นให้เกิดขึ้น เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องมีความรู้สึกเป็นเจ้าของและมีส่วนร่วม

1.2 สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งการวางแผน การนำแผนไปปฏิบัติ และการประเมินผล แสดงให้เห็นว่าบุคลากรคาดหวังให้โรงเรียน มัธยมศึกษา ยกระดับการบริหารหลักสูตรฯให้ถึงระดับมากที่สุด ซึ่งถือเป็นโอกาสอันดีที่ควรขับเคลื่อนการ บริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ให้มีประสิทธิภาพ

2. จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภาวะคุกคาม และความต้องการจำเป็นของการบริหารหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มที่ 4 สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 กรุงเทพมหานคร

2.1 การบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านการกำกับดูแลคุณภาพระดับสถานศึกษา พบว่าเป็นจุดอ่อน และมีความต้องการจำเป็นมากที่สุดทั้งการนำแผนไปปฏิบัติและการประเมินผล แสดงให้ เห็นว่าหน่วยงานที่รับผิดชอบให้ความสำคัญกับการกำกับดูแลคุณภาพระดับสถานศึกษาไม่มากพอ โดยมี ประเด็นอภิปราย ดังนี้

2.1.1 การนำแผนการกำกับดูแลคุณภาพระดับสถานศึกษาไปปฏิบัติ พบว่า มีจุดอ่อนที่ควรได้รับการ ปรับปรุงและพัฒนาฐานให้เข้มแข็ง คือ โรงเรียนไม่มีโครงการนิเทศภายในและหน่วยงานภายนอกไม่ได้เข้ามา นิเทศ ติดตามการบริหารหลักสูตรอย่างเป็นระบบ ครบวงจรทั้งในระดับชั้นเรียนและระดับสถานศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชต์วดี วรจิตต์สกุลชัย (2555) พบว่า การได้รับการสนับสนุนนิเทศติดตามจาก หน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานทางวิชาการในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การกำหนดการรายงานการ จัดทำและบริหารหลักสูตรแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตรงานวิชาการยังไม่ ชัดเจนและยังไม่มีมีการประเมินการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้จากครู ผู้ปกครองและชุมชน สอดคล้องกับ งานวิจัยของมาลินี หมื่นไวย(2551) ได้ติดตามและประเมินผลการจัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของ โรงเรียนนาร่องการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2553 พบว่าความช่วยเหลือที่ต้องการสูงสุด คือ คำแนะนำและการนิเทศติดตามอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิโรจน์ อินทโชติ (2550)ได้ ศึกษาปัญหาการบริหารจัดการหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษาโรงเรียนชลกันยานุกูล แสนสุข อำเภอมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี พบว่าปัญหาการบริหารจัดการหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานใน สถานศึกษาด้านการกำกับ ติดตามประเมินผลและรายงานอยู่ระดับปานกลางและการประเมินผลการเรียนรู้ ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.1.2 การบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียน มัธยมศึกษา ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาในภาพรวมเป็นจุดแข็ง ลำดับที่ 1 และเป็นโอกาสลำดับที่ 1 ทั้งด้านการวางแผนและการนำแผนไปปฏิบัติ แสดงให้เห็นว่าการบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน ให้ความสำคัญกับการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารหลักสูตรของสถานศึกษา การจัดให้มีองค์ประกอบ

สำคัญของหลักสูตรสถานศึกษาอย่างถูกต้องและครบถ้วน และสถานศึกษามีการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดทำหลักสูตร เช่น ข้อมูลจากการวิเคราะห์สภาพปัญหา จุดเน้น ความต้องการของชุมชน สถานศึกษาและความต้องการของผู้เรียนมากกว่าการกำกับนิเทศ ติดตาม และประเมินผลหลักสูตร

2.2 ความต้องการจำเป็นของการบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 กรุงเทพมหานคร

2.2.1 ความต้องการจำเป็นจำแนกตามการบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า การนำแผนไปปฏิบัติเป็นด้านที่มีความต้องการจำเป็นมากที่สุด อาจเป็นเพราะในการดำเนินการระดับชั้นเรียน ครูผู้สอนไม่ได้บูรณาการหน่วยการเรียนรู้ข้ามกลุ่มสาระฯ เนื่องจากขาดวิทยากรจากภายนอกเข้ามาอบรมเชิงปฏิบัติการ และขาดการนิเทศภายในเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรให้ครูอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ครูไม่สามารถนำหลักสูตรไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รัชต์วดี วรกิตต์สกุลชัย (2555) พบปัญหา ด้านการนำแผนไปปฏิบัติด้านการจัดทำสาระหลักสูตรของสถานศึกษา ดังนั้น โรงเรียนควรจัดการอบรมบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำสาระหลักสูตรของสถานศึกษาอย่างน้อย 2 ปี/ครั้ง มีการพัฒนาและนำหลักสูตรไปใช้ในสถานศึกษาของตน ซึ่งผู้บริหารและครูผู้สอนต้องทำตามนโยบายทำการศึกษาแห่งชาติ จึงมีการเตรียมความพร้อม การทำความเข้าใจหลักสูตร ด้วยการจัดส่งบุคลากรเข้าร่วมประชุม อบรม สัมมนา เกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและส่งเสริมครูในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ครอบคลุมสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กัญญาภัค สิทธิบุศย์ (2553) การบริหารจัดการการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านการจัดการเรียนการสอนยังไม่ครอบคลุมเนื้อหาตามแผนการจัดการเรียนรู้ตรงตามเป้าหมายของการใช้หลักสูตร การปฏิบัติการสอนยังขาดเทคนิคที่หลากหลาย และการวัดผลประเมินผลนักเรียนยังไม่สอดคล้องตามสภาพจริงของผู้เรียน

2.2.2 ความต้องการจำเป็นจำแนกตามองค์ประกอบการบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 พบว่า การกำกับดูแลคุณภาพระดับสถานศึกษา มีความต้องการจำเป็นอยู่ในลำดับที่ 1 ทั้งการนำแผนไปปฏิบัติและการประเมินผล แสดงให้เห็นว่าหน่วยงานที่รับผิดชอบให้ความสำคัญกับการกำกับดูแลคุณภาพระดับสถานศึกษาไม่มากพอ ยังขาดการกำกับดูแลเรื่องคุณภาพในระดับสถานศึกษาจึงทำให้คุณภาพการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่ค่อยพึงพอใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ มาลินี หมั่นไวย (2553) พบปัญหาการปฏิบัติด้านกำกับดูแลคุณภาพระดับสถานศึกษา คือ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติต่ำที่สุด คือ โรงเรียนมีการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบผลการดำเนินงานการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของปรีฉัตร สุราช (2553) พบปัญหาเรื่องการกำกับดูแลคุณภาพระดับสถานศึกษา ในเรื่อง การนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนขาดการวางแผนประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษาตามสภาพจริงทั้งก่อนใช้ ระหว่างใช้และหลังใช้

3.กลยุทธ์การบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 กรุงเทพมหานคร

กลยุทธ์การบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก 12 กลยุทธ์รอง และ 25 วิธีดำเนินการ โดยเรียงลำดับความสำคัญของกลยุทธ์ตามความต้องการจำเป็น จึงขอเสนอประเด็นกลยุทธ์ที่น่าสนใจมาอภิปราย ดังนี้

3.1 กลยุทธ์หลักที่ 1 : ปฏิรูปการนำแผนไปปฏิบัติเพื่อการบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ผลการวิจัยพบว่า การนำแผนไปปฏิบัติมีจุดอ่อนที่ควรได้รับการปรับปรุงมาก

ที่สุด คือ การกำกับดูแลคุณภาพพระดับสถานศึกษา เนื่องจากในระหว่างการใช้หลักสูตรนั้นหน่วยงานภายนอกไม่มีการนิเทศ ติดตามผลการใช้หลักสูตรในโรงเรียนว่าได้ดำเนินการด้วยความถูกต้อง มีปัญหาใดเกิดขึ้นหรือไม่ จึงนำบางกลยุทธ์รองมาอภิปราย ดังนี้

3.1.1 กลยุทธ์รองที่ 1.2 เสริมสร้างขีดความสามารถการนิเทศภายในด้านการจัดการเรียนรู้ตามจุดเน้นของผู้เรียนและท้องถิ่น เป็นกลยุทธ์ประเภท ST ด้วยการนำจุดแข็งที่มีมาจัดภาวะคุกคาม โดยใช้วิธีดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศภายในและจัดอบรมเชิงปฏิบัติการด้านการนิเทศภายในด้านการจัดการเรียนรู้กับผู้ที่ทำหน้าที่นิเทศทุกคน และพาครูไปทัศนศึกษาดูงานโรงเรียนที่จัดการนิเทศภายในเด่นๆ ด้านการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ครูสามารถดำเนินการใช้หลักสูตรได้ด้วยความถูกต้อง หากมีปัญหาจะได้หาทางแก้ไขและให้คำแนะนำช่วยเหลือแก่ครูผู้ใช้หลักสูตร โดยคำนึงถึงหลักสำคัญของการนิเทศว่าเป็นกระบวนการทำงานร่วมกันเพื่อให้คำแนะนำช่วยเหลือ ไม่ใช่การตรวจสอบเพื่อจับผิด สอดคล้องกับงานวิจัยของรัชต์วดี วรกิตต์สกุลชัย(2555) ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผลอยู่ระดับมาก เป็นลำดับสุดท้าย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ยังขาดการสนับสนุนนิเทศติดตามจากหน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานทางวิชาการในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

3.2 กลยุทธ์หลักที่ 2 : ยกระดับการวางแผนเพื่อการบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551ผลการวิจัย พบว่า การวางแผน มีจุดอ่อนที่ควรได้รับการปรับปรุงมากที่สุด คือ การดำเนินการระดับชั้นเรียน ทั้งนี้เนื่องจาก ครูผู้สอนไม่ได้นำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้วางแผนและออกแบบการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ ครูผู้สอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้องไม่ได้วางแผนร่วมกันในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ การประเมินผลการเรียนรู้ และกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ประเมินตามตัวชี้วัดของรายวิชา ผู้ปกครอง ชุมชนไม่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนหลักสูตรสถานศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของปรีฉัตร สุราช (2553) สถานศึกษาส่งเสริมการ บูรณาการหน่วยการเรียนรู้โดยครูผู้สอนร่วมกันออกแบบ วางแผนการสอน และการวัดประเมินผลหน่วยนั้น ๆ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด จึงนำบางกลยุทธ์รองมาอภิปราย ดังนี้

3.2.2 กลยุทธ์รองที่ 2.3 จัดสรรงบประมาณเพื่ออบรมและพัฒนาครูเรื่องการนำหลักสูตรไปใช้ให้มีประสิทธิภาพ เป็นกลยุทธ์ประเภท WO เป็นการนำโอกาสที่มีมาช่วยกำจัดจุดอ่อน โดยการวิเคราะห์สภาพปัญหาของการดำเนินงานการนำหลักสูตรไปใช้ในปีที่ผ่านมา และจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดอบรมครูให้ตรงกับความต้องการของครูในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ ผ่านกลุ่มสาระการเรียนรู้ทุกกลุ่ม เพื่อให้ครูมีความรู้และสามารถนำหลักสูตรไปใช้ได้อย่างถูกต้อง สอดคล้องกับงานวิจัยของศักดา ใจตรง (2553) ความพร้อมในการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของข้าราชการครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก การจัดสรรงบประมาณเพื่อส่งครูเข้าร่วมอบรม สัมมนาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ทำให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจ และมั่นใจในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ทำให้ครูผู้สอนสามารถจัดทำแผนการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่อิงมาตรฐาน ส่งผลให้ผู้บริหารและครู มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จนเกิดความรู้ความเข้าใจมากขึ้น จึงเป็นการสร้างความพร้อมในการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

3.3 กลยุทธ์หลักที่ 3 : ปรับกระบวนการที่ต้นการประเมินผลบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551ผลการวิจัยพบว่า การประเมินผล มีจุดอ่อนที่ควรได้รับการปรับปรุงมากที่สุด คือ ขาดการประเมินผลการกำกับดูแลคุณภาพพระดับสถานศึกษาเนื่องจากโรงเรียนไม่ได้นำผลการวิจัยมาประกอบการปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนผู้ปกครอง และชุมชน

สอดคล้องกับงานวิจัยของมาลินี หมื่นไวย (2553) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การสรุปผลการดำเนินงาน บริหารจัดการหลักสูตรระดับสถานศึกษา จึงนำบางกลยุทธ์รองมาอภิปราย ดังนี้

3.3.1 กลยุทธ์รองที่ 3.2 เปลี่ยนกระบวนการทัศน์เพื่อนำผลการวิจัยมาปรับปรุงหลักสูตรให้ สอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองและชุมชน เป็นกลยุทธ์ประเภท WO เป็นการนำโอกาสที่มีมาช่วย กำจัดจุดอ่อน โดยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการกลุ่มย่อย เพื่อระดมสมอง นำเสนอแนวทางการนำผลการวิจัย มาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองและชุมชน สอดคล้องกับงานวิจัย ของศักดิ์ดา ใจตรง (2553) พบว่า โรงเรียนมีการดำเนินการกำกับดูแลคุณภาพระดับสถานศึกษา โดยกำหนดให้ ครูรายงานความก้าวหน้าโครงการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งคณะผู้บริหารและครูร่วมกันทำการ วิจัยและติดตามการใช้หลักสูตรโดยนำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับระดับที่เป็น มาตรฐาน แล้วนำข้อที่เป็นปัญหามาพัฒนาปรับปรุง มีการสนับสนุนงบประมาณต่างๆ ให้และกำหนดให้ครู ทำวิจัยในชั้นเรียน

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 1 กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับดังนี้ 1) ด้านการ วางแผน 2) ด้านการนำแผนไปปฏิบัติ และ 3) ด้านการประเมินผล ดังนั้นเพื่อให้การบริหารหลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551 เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงขอเสนอแนะ ดังนี้

1.1 หน่วยงานระดับสูงควรพัฒนาผู้บริหารโรงเรียนในฐานะเป็นผู้นำสูงสุดของโรงเรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจ ความตระหนักและเล็งเห็นความสำคัญของการบริหารหลักสูตร

1.2 ผู้บริหารโรงเรียนควรให้ความสำคัญกับการบริหารหลักสูตร โดยกำหนดเป็นวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายของโรงเรียนที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางฯ รวมถึงเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงในการ ขับเคลื่อนและนำกลยุทธ์ไปใช้บริหารหลักสูตรให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

1.3 ผู้บริหารโรงเรียนในยุคสังคมแห่งการเรียนรู้หรือสังคมที่ขับเคลื่อนด้วยความรู้ควรมีบทบาท สำคัญในการนำหลักสูตรไปใช้ โดยใช้กระบวนการบริหารอย่างครบวงจรตั้งแต่ การวางแผน การนำแผนไป ปฏิบัติ และการประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้ความสำคัญในการพัฒนาครูอย่างต่อเนื่องและจริงจัง เพื่อให้ครูสามารถนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพ

2. จากผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันด้านการนำแผนไปปฏิบัติอยู่ลำดับต่ำที่สุด จึงขอเสนอแนะ ผู้บริหาร ครูผู้สอน ควรให้ความสำคัญกับการนำหลักสูตรไปใช้ โดยศึกษากลยุทธ์การบริหารหลักสูตร และทำ ความเข้าใจกลยุทธ์เป็นอย่างดี เพื่อให้การนำหลักสูตรไปใช้บรรลุตามวัตถุประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนด โดย ได้รับความร่วมมือจากบุคคลอีกหลายฝ่าย ได้แก่ ศึกษานิเทศก์ ผู้ปกครอง และชุมชน เพื่อเสริมการใช้หลักสูตร ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. จากกลยุทธ์การบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียน มัธยมศึกษา กลุ่มที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 กรุงเทพมหานคร ขอเสนอแนะให้ โรงเรียนดำเนินการ ดังนี้

3.1 โรงเรียนควรจัดตั้งศูนย์วิชาการเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตรในโรงเรียน

3.2 โรงเรียนควรนำผลการวิจัยมาปรับปรุงและพัฒนาต่อยอดการบริหารหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง

3.3 โรงเรียนควรขับเคลื่อนการบริหารหลักสูตร โดยมีผู้บริหารและครูเป็นบุคคลสำคัญ และมีศึกษานิเทศก์เป็นผู้มีบทบาทในการสนับสนุนส่งเสริมการใช้หลักสูตร คอยให้การสนับสนุนช่วยเหลือในการจัดทำวัสดุอุปกรณ์ และสื่อประกอบการสอนต่างๆ เพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนของครู พร้อมทั้งให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนเมื่อโรงเรียนขอความร่วมมือ

3.4 ข้อค้นพบในการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ได้มาซึ่ง 3 กลยุทธ์หลัก 12 กลยุทธ์รอง และ 25 วิธีดำเนินการ อันเป็นส่วนหนึ่งของการเสนอแนวทางการบริหารหลักสูตรเชิงรุกที่จะสามารถนำไปใช้ในการพัฒนา ปรับปรุง วางแผน ติดตาม และแก้ปัญหาต่าง ๆ โดยไม่ได้จำกัดอยู่ที่ผู้บริหารแต่เพียงผู้เดียว แต่รวมไปถึงผู้เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนซึ่งจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 กรุงเทพมหานคร ต่อไปในอนาคต

ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากข้อค้นพบในการวิจัยและการอภิปรายผลการวิจัย ดังที่กล่าวมาข้างต้น และเป็นการต่อยอดงานวิจัยฉบับนี้ ขอเสนอแนะหัวข้อการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบอื่น เช่น การวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อให้ผลการวิจัยที่กว้างขวางชัดเจนและมีคุณภาพยิ่งขึ้น

2. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

3. ควรมีการศึกษาวิจัยติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาในโรงเรียนที่ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ว่ามีการพัฒนาคุณภาพการศึกษามัธยมศึกษาบรรลุตามมาตรฐานการศึกษาเพียงใด และเป็นที่พึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้องมากน้อยเพียงใด เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนและเพื่อส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียนต่อไป

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ.(2551).*แนวทางการบริหารจัดการจัดทำหลักสูตรตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.

กัญญาภัค สิทธิบุศย์.(2553).*ความพร้อมในการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของข้าราชการครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจันทบุรีจันทบุรีงานนิพนธ์การศึกษา* มหาวิทยาลัย สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

คณะทำงานประกันคุณภาพ โรงเรียนเทคโนโลยีสยาม,สำนักงานประกันคุณภาพ.(2547). *แผนพัฒนาโรงเรียนปีการศึกษา 2547-2549*.สืบค้นวันที่ 9 มีนาคม 2557, จาก<http://www.siamtech.ac.th/eduinsur/developplan/implement.html>

ชวลิต ชูกำแพง.(2551).*การพัฒนาหลักสูตร*.พิมพ์ครั้งที่1.กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์ที่ควพี.

อึ้งรงค์ดี อึ้งรงค์ฤทธิ์.(2552).*สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากับการบริหารหลักสูตร*.วารสารวิชาการ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

- ปรีฉัตรสุราษ.(2553). สภาพปัจจุบันและปัญหาในการบริหารจัดการหลักสูตรระดับสถานศึกษาในโรงเรียน
ต้นแบบการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาจังหวัดขอนแก่น.การศึกษาอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- มาลีณี หมื่นไฉ. (2553). การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนนาร่องตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ในสังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์1.ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราช
ภัฏรำไพพรรณี.
- รุจิรี ภูสาระ.(2545).การบริหารหลักสูตรในสถานศึกษา.กรุงเทพฯ:บุ๊คพ้อย จำกัด.
- รัชต์วดี วรกิตต์สกุลชัย. (2555). สภาพการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลาง
การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 4. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- วิโรจน์อินทโชติ.(2550).ปัญหาการบริหารจัดการหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษาโรงเรียนชล
กันยานุกุลแสนสุขอำเภอเมืองชลบุรีจังหวัดชลบุรี.ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิตสาขาการ
บริหารการศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศักดิ์ดา ใจตรง.(2553).การบริหารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียน
ต้นแบบการใช้หลักสูตรจังหวัดราชบุรี.วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
บริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.(2551).ภารกิจหลักสำคัญของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่มีต่อการ
บริหารจัดการหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.(เอกสารอัดสำเนา)